

Szolnok, 1914. november 23.

Apja mázolósegéd volt, aki a tanácsköztársaságban vállalt szerepe miatt Temesvárra emigrált. Fia a bánáti városban tanult, műszerész és motorszerelő tanonc volt. 1930-ban tagja lett a Vas- és Fémmunkás Szakszervezetnek, a Román Szociáldemokrata Párt ifjúsági szervezetének. Rőpcédulák terjesztéséért több alkalommal rövidebb időre őrizetbe vették. Politikai tevékenysége miatt 1933 után különböző építkezéseken dolgozott, mint lakatos vagy napszámos. 1939-ben Magyarországra szökött, ahol néhány hónapra internálták, majd szülei 1942-es repatriálásáig rendőri felügyelet alá helyezték. Előbb kifutó, cseléd, időszakos munkás, majd 1940-ben műszerész tanonc Szolnokon lett. 1941-ben a MÁV Szolnoki Főműhelyében, majd 1944-ben a Szolnoki Fűtőházban kocsivizsgáló tanonc volt. 1944. decemberben a vasutas szakszervezet tagja lett. 1945. februárban belépett a Szociáldemokrata Pártba. Beválasztották a szolnoki közalkalmazottakat igazoló bizottságba, 1946-ban a SZOT Szolnok megyei titkárának jelölték. 1947. január 12-én átlépett az MKP-be. Két hónapos pártiskolát végzett, majd 1949-ben az MDP Szolnok városi pártbizottság titkára lett. Az 1949. május 15-én megrendezett országgyűlési választásokon a Magyar Függetlenségi Népfront Jász-Nagykun-Szolnok megyei listáján országgyűlési képviselővé választották, mandátumát egészen 1962. november 5-ig megőrizte. 1950-ben 5 hónapos pártiskolát végzett, 1952-től az MDP Szolnok megyei pártbizottság PTO politikai munkatárs, instruktorként volt. 1955. március 15. és 1956. november 4. között a Bp.–MÁV Igazgatóság Politikai Osztály Szolnok Vasúti Csomópont pártbizottság titkára volt. 1956. november 6-án az MSZMP Szolnok városi pártbizottság tagja, szervezőtitkár. 1957. február és december között városi tanácselnök Szolnokon, majd megválasztották a SZOT Szolnok megyei elnökének.